

3. Een liefdesbrief

Over het ontstaan van het heelal is niets met zekerheid bekend. Men neemt aan dat tienduizend miljoen, dat is tien miljard, jaar geleden, een klomp materie, die men het oer-atoom noemt, uiteen zou zijn gespat.

De delen hiervan zijn de verschillende sterrenstelsels, die zich met een steeds grotere snelheid van het centrum van de explosie verwijderen.

Ons heelal, of universum, breidt zich nog steeds uit.

Ons Melkwegstelsel bevat 100 miljard sterren.

Naast ons Melkwegstelsel zijn er nog 1 miljard andere sterrenstelsels.

Dat wil zeggen: er bestaan naar schatting 1 miljard maal 100 miljard sterren.

De kracht en de wijsheid, die nodig zijn om deze macro-kosmos in stand te houden, gaan ons begrip ver te boven.

En wat te zeggen van de micro-kosmos?

Eén enkele lichaamscel van een mens kan men niet zonder een microscoop waarnemen.

Maar zelfs de kleinste cel in je lichaam is ongeveer 1 miljard keer zo groot als zijn kleinste gedeelte.

Dus: als je een klein stukje van een cel te pakken hebt, dan is die cel zelf 1 miljard keer zo groot.

Er bevinden zich duizenden componenten in een cel:

chromosomen, DNA, organellen, mitochondria, enzymen, hormonen, aminozuren, enzovoorts, enzovoorts.

Te talrijk om op te noemen.

Er is niemand op aarde die kan verklaren wat een individuele cel doet functioneren.

En dan te bedenken, dat wij in ons lichaam meer dan 75 biljard cellen hebben.

En al deze cellen functioneren nauwkeurig en perfect gedurende een mensenleeftijd.

Wij kunnen geen twee dingen tegelijk doen.

Wij mannen, dan.

Vrouwen kunnen multi-taken.

Maar ook niet meer dan drie of vier dingen tegelijk.

Het lichaam voert per dag quadriljoenen processen uit.

Niet een miljoen, niet miljarden, niet biljarden, maar quadriljoenen processen per dag.

En niet in het wilde weg.

Nee, met uiterste precisie worden alle levensonderhoudende processen in ons lichaam uitgevoerd.

En al deze cellen functioneren nauwkeurig en perfect gedurende een mensenleeftijd.

Vol ontzag kunnen we ons afvragen, wie of wat deze micro-kosmos in stand houdt.

Zowel bij de macro-kosmos (grote ordening) als bij de micro-kosmos (kleine ordening) kunnen we ons dus afvragen: ‘door wie of wat wordt dit alles in stand gehouden?’

Er zijn mensen die geloven dat dit universum, met zijn ontzagwekkende orde en precisie, het resultaat is van blind toeval.

Laten we het maar ronduit zeggen: alleen een dwaas gelooft dat. Daarom staat er in Psalm 14: “De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God.”

En omdat de mens, van nature, hardleers is, zegt God het *twee* keer.

Hij zegt het nog een keer in Psalm 53.

Hij zegt opnieuw: “De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God.”

Bestaat God?

De vraag alleen al is absurd.

In de gedachtegang van Gods Woord is het zo duidelijk dat God bestaat, dat het niet nodig is er ook nog eens een geloofsuitspraak over te doen.

Dat zou een zelfde zinloze discussie zijn of de zon wel bestaat, of dat het 's avonds wel donker wordt, of dat de golven de kust wel zullen bereiken.

God bestaat.

Punt.

Maar waarom heeft God, de Schepper, die schepping nodig?

Er is maar één antwoord mogelijk.

Uit liefde.

Want alleen de liefde heeft een ‘tegenover’ nodig.

En omdat God het heelal, het universum, uit liefde heeft geschapen, is Hij ook niet die eenzame, norske heerser, die hoog boven zijn onderdanen troont, zoals veel mensen zich Hem voorstellen.

God is liefde, en zó wil Hij zich openbaren.

Hij wil dat zijn schepselen Hem leren kennen, en op grond daarvan Hem liefhebben.

Daarom heeft Hij aan ons zijn Woord gegeven.

Eigenlijk kun je zeggen dat het Boek der boeken de *liefdesbrief* is van God aan de mensen.

Nou heb je mensen, die de bijbel lezen als een roman.

Om te kijken hoe het afloopt.

Je hebt ook mensen die de bijbel lezen als een krant, of als een tijdschrift.

Weet je wel, even doorbladeren, om te kijken of er iets interessants in staat.

Nou, zo is de bijbel dus niet bedoeld.

Gods Woord is een liefdesbrief.

Heb je wel eens een liefdesbrief van iemand gekregen?

Van iemand, waar je heimelijk verliefd op was?

En waar je niet zeker van was, of die persoon romantische gevoelens voor jou had?

Hoe lees je dan zo'n brief van zo iemand, die aan jou gericht is?

Nou?

Lees je die brief dan als een roman?

Om te kijken hoe die brief afloopt?

Of als een krant, om te kijken of er iets interessants in staat?

Nee, als je zo'n liefdesbrief krijgt, dan durf je die brief bijna niet open te maken.

Je handen trillen, je hart slaat een slag over ...

Je bent in spanning.

Wat zou er in staan?

En als je de brief dan gelezen hebt, en die eerste spanning is weg, dan lees je die brief nog een keer.

En nog een keer.

En nog een keer ...

En je probeert elke nuance en zinswending te begrijpen.

Met je hele wezen onderzoek je iedere zin.

Ieder woord, iedere letter ...

Waarom schrijft hij ...?

Wat bedoelt hij met ...?

Waarom zegt hij niet ...?

En waarom zegt hij ...?

Ja, zo lees je toch zo'n brief?

Heb jij zo'n hartstocht voor Gods Woord?

Voor zijn liefdesbrief?

De Heer Jezus kwam in de wereld.

Waarom?

Hij zegt: "Zie, hier ben Ik – in de boekrol staat van Mij geschreven – om Uw wil, o God, te doen."

Onze Heer was het Woord.

Die erenaam heeft Hij meer dan waargemaakt.

Gods Woord was in zijn mond en in zijn hart.

En toen Hij, naar Gods wil, aan het kruis hing, en duisternis over het hele land kwam, riep Hij met luide stem: "*Eli, Eli, lama sabachtani ...*"

Dat is: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten ...?'

Er waren mensen aanwezig, die met Hem spotten.

Zij zeiden: 'Hoor, Hij roept Elia.'

Ook nu heb je spotters, die zeggen: 'Die rabbi van Nazareth was misleid. Hij dacht dat Hij de Messias was. Hoor Hem nou eens tevergeefs roepen.'

En ik moet u eerlijk zeggen, dat ik pas sinds kort weet, waarom de Heer Jezus dát geroepen heeft.

Want, weet u waarom de Heer Jezus dit riep?

Gods Woord was in zijn mond en in zijn hart.

Ja?

Nou, toen Hij aan het kruis hing, kwam er drie uur duisternis over het land.

En terecht.

Maar voor de Heer was dat niet het donkerste uur.

Dat denken wij wel.

Maar dat is niet waar.

Zijn donkerste uur was in Getsemane.

Daar werden zijn zweetdruppels bloed.

Daar werd Hij dodelijk beangst.

En daar heeft Hij met zijn Vader geworsteld.

En toen zei Hij, tot drie maal toe: ‘Vader, niet mijn wil, maar Uw wil geschiede.’

En als Hij dan aan het kruis hangt, zegt Hij: “*Eli, Eli, lama sabachtani ...*”

Weet u wat dat is?

Eigenlijk zegt de Heer: ‘Hoor, hemelen en aarde, neig uw oor: “Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied.” Horen jullie dat, hemelen? Hoor je dat, aarde? Ik vervul de Wet en de Profeten. Ik vervul op dit moment Psalm 22.’

En daarom roept Hij: “*Eli, Eli, lama sabachtani ...*”

Want geen tittel of jota van Gods Woord zal ledig terugkomen.

Gods Woord is het machtigste wat er in het universum is.

Daar hebben wij geen voorstelling van.

Wat Gods Woord is.

Ik zeg vaak: ‘Weet je wat de heerlijkheid van de hemel is?’

De mensen, die mij kennen, weten het antwoord natuurlijk al.

Wat is de heerlijkheid van de hemel?

Nou, dat *iedereen* daar Gods Woord spreekt.

Dat is de heerlijkheid van de hemel.

Niet dat we daar op een harpje spelen.

Nee, dat *iedereen* Gods Woord spreekt.

Dat is de heerlijkheid van de hemel.

‘Ja’, zegt David, ‘looft de HERE, gij zijn engelen.’

‘Engelen’ zijn letterlijk, vanuit de grondtekst, ‘boodschappers’.

Wat voor boodschappers?

Wat boodschappen zij?

Gods Woord, natuurlijk.

Wat anders?

‘Looft de HERE, gij boodschappers, gij krachtige helden, die zijn Woord volvoert, luistert naar de klank van zijn Woord.’

‘Ja’, zegt Joël, ‘de HERE verheft zijn stem voor zijn strijdkrachten, want zijn leger is zeer talrijk, want machtig is het leger dat zijn Woord volbrengt.’

Als een boodschapper van God zijn Woord volbrengt, hoe zou dan niet de Zoon van God zijn Woord volbrengen?

Die uitspraak aan het kruis: ‘*Eli, Eli, lama sabachtani*’ was een triomfkreet.

Het was één grote triomf.

Die uitspraak aan het kruis, een triomf?

Heel veel mensen vinden, als ik dat zó zeg, dat ik godslasterlijk spreek.

O, ja?

Vindt u dat?

Eén ding mag u nooit vergeten.

Volgens Lucas 21:33 zullen de hemel en de aarde voorbijgaan, maar Gods Woord zal geenszins (Grieks: *ou mē*), *absoluut niet*, voorbijgaan.

De Heer Jezus had één grote hartstocht: Gods Woord.

Kent u die hartstocht voor Gods Woord?

Hebt u wel eens gehoord van Tregelles?

Tregelles was een schriftgeleerde, in de goede zin des woords.

Hij leefde in de 19e eeuw.

Honderden manuscripten heeft hij bestudeerd, om de grondtekst van de Schriften zo nauwkeurig mogelijk vast te stellen.

Iedere letter van het 'Nieuwe Testament' heeft hij nagekeken.
Zonder geld, zonder verwarming op zijn kamer, heeft hij
eindeloos de letters in Gods Woord bestudeerd.

Tot hij er blind van werd.

Blind?

Ja, blind.

Waarom?

De hartstocht voor Gods Woord had hem verteerd.

Kent u Cruden?

Cruden was de eerste geleerde, die een Hebreeuwse en Griekse
concordantie van Gods Woord gemaakt heeft.

Járen heeft hij aan dit gigantische werk gezwoegd.

Tot hij letterlijk gek werd.

Gek?

Ja, gek.

Hij werd in een psychiatrische kliniek opgenomen.

Zes jaar is hij volledig in de war geweest.

Hij was zich niet van zijn bestaan bewust.

Toen hij ten slotte volledig hersteld was, heeft hij de
concordantie af kunnen maken.

Na Cruden kwam Strong's concordantie, Young's concordantie,
en Wigram's concordantie.

Maar al die beroemde concordanties zijn gebaseerd op het werk
van Cruden.

Cruden had hartstocht voor Gods Woord.

Hebt u wel eens van de Joodse rabbi Maimonides gehoord?

Moshe Maimonides leefde in de 12^e eeuw.

Hij vertelde eens een parabel.

Er waren, zo zei hij, twee onderdanen, die bij hun koning in het
paleis kwamen.

Ze moesten een tijdje wachten voor ze op audiëntie konden
komen.

Onderhand mochten ze een kijkje in het paleis nemen.

Onder begeleiding, dat wel.

De ene onderdaan keek alle kamers rond.

Hij nam er de tijd voor.

Hij keek waarderend, met het oog van een expert, naar de uitgestalde schatten.

Maar de andere onderdaan dacht bij iedere kamer: 'Dit is de slaapkamer van de koning, en dit is zijn studeerkamer, en dit zijn zijn sloffen, en dat is zijn jas ...'

En hij zei tegen zichzelf: 'Nog maar heel even, en dan zal ik hem zélf zien, mijn heer en mijn koning.'

Weet u, het Woord wil u tot God brengen, met Hem in contact brengen.

Gods Woord is niet een boek waar allemaal interessante dingen in staan.

Nee, het Woord wil u tot Gód brengen.